

Издание
на български език

Информация и известия

Година 61

17 декември 2018 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2018/C 455/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i>	1
Съд		
2018/C 455/02	Полагане на клетва от нови членове на Съда	2
2018/C 455/03	Избор на председателя на Съда	2
2018/C 455/04	Избор на заместник-председателя на Съда	2
2018/C 455/05	Избор на председателите на съставите от петима съдии	2
2018/C 455/06	Определяне на първия генерален адвокат	3
2018/C 455/07	Избор на председателите на съставите от трима съдии	3
2018/C 455/08	Определяне на съставите, които разглеждат делата, посочени в член 107 от Процедурния правилник на Съда	3
2018/C 455/09	Определяне на състава, който разглежда делата, посочени в член 193 от Процедурния правилник на Съда	3
2018/C 455/10	Разпределение на съдиите по състави	3

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2018/C 455/12	Дело C-669/16: Решение на Съда (шести състав) от 18 октомври 2018 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Член 4, параграф 1 — Приложения II и III — Определяне на специални защитени зони (СЗЗ) — Морска свиня)	8
2018/C 455/13	Дело C-100/17 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 18 октомври 2018 г. — Gul Ahmed Textile Mills Ltd/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия (Обжалване — Дъмпинг — Регламент (ЕО) № 397/2004 — Внос на памучно спално бельо с произход от Пакистан — Запазване на правния интерес)	9
2018/C 455/14	Дело C-145/17 P: Решение на Съда (първи състав) от 18 октомври 2018 г. — Internacional de Productos Metálicos, SA/Европейска комисия (Обжалване — Дъмпинг — Внос на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република или изпратени от Малайзия — Нарушение на Антидъмпинговото споразумение, сключено в рамките на Световната търговска организация (СТО) — Отмяна на вече събрани антидъмпингови мита — Липса на обратно действие — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Лично засегнато лице — Подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение)	9
2018/C 455/15	Дело C-149/17: Решение на Съда (трети състав) от 18 октомври 2018 г. (преюдициално запитване от Landgericht München I — Германия) — Bastei Lübbe GmbH & Co. KG/Michael Strotzer (Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Спазване на правата върху интелектуална собственост — Директива 2004/48/ЕО — Обезщетяване в случай на обмен на файлове в нарушение на авторските права — Интернет връзка, достъпна за членове на семейството на притежателя ѝ — Освобождение на притежателя на връзката от отговорност, без да е необходимо да се уточнява по какъв начин тя е била използвана от члена на семейството — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 7)	10
2018/C 455/16	Дело C-153/17: Решение на Съда (шести състав) от 18 октомври 2018 г. (преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom — Обединеното кралство) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/Volkswagen Financial Services (UK) Ltd (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 168 и 173 — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Сделки по продажба на превозни средства на изплащане — Стоки и услуги, използвани за извършването както на облагаеми, така и на освободени доставки — Възникване и обхват на правото на приспадане — Подлежаща на приспадане част)	10
2018/C 455/17	Дело C-167/17: Решение на Съда (първи състав) от 17 октомври 2018 г. (преюдициално запитване от Supreme Court — Ирландия) — Volkmar Klohn/An Bord Pleanála (Преюдициално запитване — Околна среда — Оценка на въздействието на някои проекти върху околната среда — Право на жалба срещу решение за издаване на разрешение — Изискване процедурата да не бъде възпрепятствашо скъпа — Понятие — Прилагане във времето — Директен ефект — Последници за национално решение за присъждане на разноски, което е станало окончателно)	11

2018/C 455/18	Дело C-207/17: Решение на Съда (първи състав) от 18 октомври 2018 г. (преюдициално запитване от Commissione tributaria di primo grado di Bolzano — Италия) — Rotho Blaas Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (Преюдициално запитване — Обща търговска политика — Окончателно антидъмпингово мито върху някои продукти с произход от Китайската народна република — Антидъмпингово мито, което Органът за уреждане на спорове на Световната търговска организация (СТО) е счел за несъвместимо с Общото споразумение за митата и търговията)	12
2018/C 455/19	Дело C-249/17: Решение на Съда (първи състав) от 17 октомври 2018 г. (преюдициално запитване от Supreme Court — Ирландия) — Ryanair Ltd/The Revenue Commissioners (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Понятие за данъчнозадължено лице — Холдингово дружество — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Разходи за доставката на консултантски услуги, направени с цел придобиването на акции в друго дружество — Намерение на дружеството приобретател да предоставя услуги по управление на дружеството, което се предвижда да бъде придобито — Непредоставяне на такива услуги — Право на приспадане на ДДС, начислен върху извършените услуги)	13
2018/C 455/20	Дело C-301/17: Решение на Съда (шести състав) от 18 октомври 2018 г. — Европейска комисия/ Румъния (Неизпълнение на задължения от държава членка — Актът за присъединяване от 2005 — Задължения на присъединяващите се държави — Околна среда — Директива 1999/31/ЕО — Член 14, буква б) — Депониране на отпадъци — Закриване на депата, които не са получили разрешение да експлоатират депо — Процедура за закриване и за управление след закриването)	13
2018/C 455/21	Дело C-425/17: Решение на Съда (шести състав) от 17 октомври 2018 г. (преюдициално запитване от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Германия) — Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG/ Stadt Kempten (Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Производство, представяне и продажба на тютюневи изделия — Директива 2014/40/ЕС — Забрана за пускане на пазара на тютюн за орална употреба — Понятия „тютюн за дъвчене“ и „тютюн за орална употреба“ — Паста от фино смян тютюн (Thunder Chewing Tabacco) и порести целулозни пликчета дози с фино нарязан тютюн (Thunder Frosted Chewing Bags)	14
2018/C 455/22	Дело C-503/17: Решение на Съда (осми състав) от 17 октомври 2018 г. — Европейска комисия/ Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 95/60/ЕО — Фискално маркиране на газол и керосин — Зареждане на частни плавателни съдове за развлечения)	15
2018/C 455/23	Дело C-504/17: Решение на Съда (осми състав) от 17 октомври 2018 г. — Европейска комисия/ Ирландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията — Директива 2003/96/ЕО — Членове 4 и 7 — Прилагане на минималните данъчни ставки по отношение на моторните горива — Директива 95/60/ЕО — Фискално маркиране на газол и керосин — Зареждане на частни плавателни съдове за развлечения)	15
2018/C 455/24	Дело C-606/17: Решение на Съда (осми състав) от 18 октомври 2018 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — IBA Molecular Italy Srl/Azienda ULSS n. 3 и др. (Преюдициално запитване — Обществени поръчки за доставки — Директива 2004/18/ЕО — Член 1, параграф 2, буква а) — Възлагане извън процедура за възлагане на обществена поръчка — Понятие „възмездни договори“ — Понятие за публичноправно образувание)	16
2018/C 455/25	Дело C-662/17: Решение на Съда (седми състав) от 18 октомври 2018 г. (преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Словения) — E. G./Republika Slovenija (Преюдициално запитване — Обща европейска система за убежище — Директива 2013/32/ЕС — Член 46, параграф 2 — Жалба срещу решение, с което се отказва статут на бежанец, но се предоставя статут на лице под субсидиарна закрила — Допустимост — Липса на достатъчен интерес, когато статутът на лице под субсидиарна закрила, предоставен от държава членка, предлага същите права и ползи като тези, които се предлагат от статута на бежанец съгласно правото на Съюза и националното право — Значение на личното положение на кандидата при проверката на идентичността на посочените права и ползи)	17
2018/C 455/26	Дело C-393/18 PPU: Решение на Съда (първи състав) от 17 октомври 2018 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice, Family Division (England and Wales) — Обединеното кралство) — UD/XB (Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Член 8, параграф 1 — Компетентност във връзка с родителската отговорност — Понятие „обичайно местопребиваване на детето“ — Изискване за физическо присъствие — Задържане на майката и детето в трета страна против волята на майката — Нарушение на основните права на майката и детето)	18

2018/C 455/27	Дело C-422/18 PPU: Определение на Съда (първи състав) от 27 септември 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Milano — Италия) — FR/Ministero dell'interno — Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano (Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Общи процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила — Директива 2013/32/ЕС — Член 46 — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 18, член 19, параграф 2, и член 47 — Правото на ефективна правна защита — Решение, с което се отхвърля молба за предоставяне на международна закрила — Национална правна уредба, предвиждаща второинстанционно съдебно производство — Автоматично суспензивно действие, ограничено до обжалването пред първата съдебна инстанция) . . .	18
2018/C 455/28	Дело C-566/18: Преюдициално запитване от Handelsgericht Wien (Австрия), постъпило на 7 септември 2018 г. — Austrian Airlines AG/MG, NF	19
2018/C 455/29	Дело C-570/18 P: Жалба, подадена на 10 септември 2018 г. от HF срещу решението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 29 юни 2018 г. по дело T-218/17, HF/Парламент	20
2018/C 455/30	Дело C-583/18: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 20 септември 2018 г. — Verbraucherzentrale Berlin eV/DB Vertrieb GmbH	20
2018/C 455/31	Дело C-610/18: Преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep (Нидерландия), постъпило на 25 септември 2018 г. — AFMB Ltd и др./Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank	21
2018/C 455/32	Дело C-617/18: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia de Albacete (Испания), постъпило на 2 октомври 2018 г. — Кредитополучатели/Globalcaja S.A.	22
2018/C 455/33	Дело C-627/18: Преюдициално запитване от Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Португалия), постъпило на 5 октомври 2018 г. — Nelson Antunes da Cunha, Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)	23
2018/C 455/34	Дело C-629/18: Преюдициално запитване, отправено от Софийски градски съд (България) на 8 октомври 2018 година — EN, FM, GL / Райанеър Дезигнейтид Активити Къмپъни	24
2018/C 455/35	Дело C-647/18: Преюдициално запитване, отправено от Окръжен съд — Видин (България) на 17 октомври 2018 година — „Корпоративна търговска банка“ АД, в несъстоятелност / „Елит Петрол“ АД	25
Общ съд		
2018/C 455/36	Дело T-605/18: Жалба, подадена на 8 октомври 2018 г. — ZF/Комисия	27
2018/C 455/37	Дело T-610/18: Жалба, подадена на 9 октомври 2018 г. — ZR/EUIPO	28
2018/C 455/38	Дело T-611/18: Жалба, подадена на 9 октомври 2018 г. — Pharmaceutical Works Polpharma/EMA	29
2018/C 455/39	Дело T-615/18: Жалба, подадена на 8 октомври 2018 г. — Diesel/EUIPO — Sprinter megacentrosdel deporte (D)	30
2018/C 455/40	Дело T-618/18: Жалба, подадена на 15 октомври 2018 г. — ZI/Комисия	30
2018/C 455/41	Дело T-628/18: Жалба, подадена на 22 октомври 2018 г. — E.J. Papadopoulos/EUIPO — Europastry (frisan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre)	31
2018/C 455/42	Дело T-632/18: Жалба, подадена на 23 октомври 2018 г. — ZM и др./Съвет	32
2018/C 455/43	Дело T-633/18: Жалба, подадена на 22 октомври 2018 г. — Rose Gesellschaft/EUIPO — Iviton (TON JONES)	32

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2018/C 455/01)

Последна публикация

ОВ С 445, 10.12.2018 г.

Предишни публикации

ОВ С 436, 3.12.2018 г.

ОВ С 427, 26.11.2018 г.

ОВ С 408, 12.11.2018 г.

ОВ С 399, 5.11.2018 г.

ОВ С 392, 29.10.2018 г.

ОВ С 381, 22.10.2018 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

СЪД

Полагане на клетва от нови членове на Съда

(2018/C 455/02)

На 8 октомври 2018 г. пред Съда положиха клетва г-жа Rossi, г-н Jarukaitis, г-н Xuereb и г-н Cardoso da Silva Piçarra, назначени за съдии в Съда за периода от 7 октомври 2018 г. до 6 октомври 2024 г. с решения от 28 февруари 2018 г. ⁽¹⁾, 13 юни 2018 г. ⁽²⁾ и 25 юли 2018 г. ⁽³⁾ на представителите на правителствата на държавите — членки на Европейския съюз.

На 8 октомври 2018 г. пред Съда положиха клетва г-н Pitruzzella и г-н Hogan, назначени за генерални адвокати в Съда за периода от 7 октомври 2018 г. до 6 октомври 2024 г. с решения от 28 февруари 2018 г. ¹ и 5 септември 2018 г. ⁽⁴⁾ на представителите на правителствата на държавите — членки на Европейския съюз.

Избор на председателя на Съда

(2018/C 455/03)

На събрание от 9 октомври 2018 г. съдиите на Съда избраха, на основание член 8, параграф 1 от Процедурния правилник, г-н Lenaerts за председател на Съда за периода от 9 октомври 2018 г. до 6 октомври 2021 г.

Избор на заместник-председателя на Съда

(2018/C 455/04)

На събрание от 9 октомври 2018 г. съдиите на Съда избраха, на основание член 8, параграф 4 от Процедурния правилник, г-жа Silva de Lapuerta за заместник-председател на Съда за периода от 9 октомври 2018 г. до 6 октомври 2021 г.

Избор на председателите на съставите от петима съдии

(2018/C 455/05)

На събрание от 9 октомври 2018 г. съдиите на Съда избраха, на основание член 12, параграф 1 от Процедурния правилник, г-н Vonischot за председател на първи състав, г-н Арабаджиев за председател на втори състав, г-жа Prechal за председател на трети състав, г-н Vilargas за председател на четвърти състав и г-н Regan за председател на пети състав за периода от 9 октомври 2018 г. до 6 октомври 2021 г.

⁽¹⁾ ОВ L 64, 7.3.2018 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 155, 19.6.2018 г., стр. 4.

⁽³⁾ ОВ L 209, 20.8.2018 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 228, 11.9.2018 г., стр. 1.

Определяне на първия генерален адвокат

(2018/C 455/06)

На общото събрание от 10 октомври 2018 г. Съдът определи г-н Szpunar за първи генерален адвокат за периода от 10 октомври 2018 г. до 6 октомври 2019 г.

Избор на председателите на съставите от трима съдии

(2018/C 455/07)

На събранието от 10 октомври 2018 г. съдиите на Съда избраха, на основание член 12, параграф 2 от Процедурния правилник, г-жа Toader за председател на шести състав, г-н von Danwitz за председател на седми състав, г-н Biltgen за председател на осми състав, г-жа Jürimäe за председател на девети състав и г-н Lycourgos, за председател на десети състав за периода от 10 октомври 2018 г. до 6 октомври 2019 г.

Определяне на съставите, които разглеждат делата, посочени в член 107 от Процедурния правилник на Съда

(2018/C 455/08)

На общото събрание от 10 октомври 2018 г. Съдът определи, на основание член 11, параграф 2 от Процедурния правилник, че за периода от 10 октомври 2018 г. до 6 октомври 2019 г. делата, посочени в член 107 от този правилник, ще се разглеждат от първи и втори състав.

Определяне на състава, който разглежда делата, посочени в член 193 от Процедурния правилник на Съда

(2018/C 455/09)

На общото събрание от 10 октомври 2018 г. Съдът определи, на основание член 11, параграф 2 от Процедурния правилник, че за периода от 10 октомври 2018 г. до 6 октомври 2019 г. делата, посочени в член 193 от този правилник, ще се разглеждат от трети състав.

Разпределение на съдиите по състави

(2018/C 455/10)

На общото събрание от 10 октомври 2018 г. Съдът реши да разпредели съдиите в съставите от петима съдии, както следва:

Първи състав

г-н Bonichot, председател на състава,

г-жа Toader, г-н Rosas, г-н Bay Larsen и г-н Safjan, съдии

Втори състав

г-н Арабаджиев, председател на състава,

г-н von Danwitz, г-н Levits, г-жа Berger, г-н Vajda и г-н Xuereb, съдии

Трети състав

г-жа Prechal, председател на състава,

г-н Biltgen, г-н Malenovský, г-н Fernlund и г-жа Rossi, съдии

Четвърти състав

г-н Vilaras, председател на състава,

г-жа Jürimäe, г-н Šváby, г-н Rodin и г-н Piçarra, съдии

Пети състав

г-н Regan, председател на състава,

г-н Lycourgos, г-н Juhász, г-н Plešič и г-н Jarukaitis, съдии

На общото събрание от 10 октомври 2018 г. Съдът реши да разпредели съдиите в съставите от трима съдии, както следва:

Шести състав

г-жа Toader, председател на състава,

г-н Rosas, г-н Bay Larsen и г-н Safjan, съдии

Седми състав

г-н von Danwitz, председател на състава,

г-н Levits, г-жа Berger, г-н Vajda и г-н Xuereb, съдии

Осми състав

г-н Biltgen, председател на състава,

г-н Malenovský, г-н Fernlund и г-жа Rossi, съдии

Девети състав

г-жа Jürimäe, председател на състава,

г-н Šváby, г-н Rodin и г-н Piçarra, съдии

Десети състав

г-н Lycourgos, председател на състава,

г-н Juhász, г-н Plešič и г-н Jarukaitis, съдии

Списъци, по които се определят членовете на съдебните състави

(2018/C 455/11)

На общото събрание от 11 октомври 2018 г. Съдът изготви списъка, по който се определят членовете на големия състав, както следва:

г-н Rosas
г-н Jarukaitis
г-н Juhász
г-жа Rossi
г-н Plešič
г-н Piçarra
г-н Malenovský
г-н Xuereb
г-н Levits
г-н Lycourgos
г-н Bay Larsen
г-жа Jürimäe
г-н von Danwitz
г-н Biltgen
г-жа Toader
г-н Rodin
г-н Safjan
г-н Vajda
г-н Šváby
г-н Fernlund
г-жа Berger

На общото събрание от 11 октомври 2018 г. Съдът изготви списъците, по които се определят членовете на съставите от петима съдии, както следва:

Първи състав

г-н Rosas
г-н Safjan
г-н Bay Larsen
г-жа Toader

Втори състав

г-н Levits
г-н Xuereb
г-н von Danwitz
г-н Vajda
г-жа Berger

Трети състав

г-н Malenovský

г-жа Rossi

г-н Fernlund

г-н Biltgen

Четвърти състав

г-н Šváby

г-н Piçarra

г-н Rodin

г-жа Jürimäe

Пети състав

г-н Juhász

г-н Jarukaitis

г-н Plešič

г-н Lycourgos

На общото събрание от 11 октомври 2018 г. Съдът изготви списъците, по които се определят членовете на съставите от трима съдии, както следва:

Шести състав

г-н Rosas

г-н Bay Larsen

г-н Safjan

Седми състав

г-н Levits

г-жа Berger

г-н Vajda

г-н Xuereb

Осми състав

г-н Malenovský

г-н Fernlund

г-жа Rossi

Девети състав

г-н Šváby

г-н Rodin

г-н Piçarra

Десети състав

г-н Juhász

г-н Plešič

г-н Jarukaitis

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (шести състав) от 18 октомври 2018 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело C-669/16) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Член 4, параграф 1 — Приложения II и III — Определяне на специални защитени зони (СЗЗ) — Морска свиня)

(2018/С 455/12)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Norris-Usher и C. Hermes)

Отговорник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: G. Brown, подпомагана от R. Palmer и M. Armitage, barristers)

Диспозитив

- 1) Като в определения срок не е предложило и изпратило, в съответствие с член 4, параграф 1 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна и с приложения II и III към нея, посочващ достатъчен брой обитавани от морската свиня (*Phocoena phocoena*) територии, и като по този начин не е допринесло, както изисква член 3, параграф 2 от тази директива, за изграждането на мрежата „Натура 2000“ в съответствие с намиращите се на негова територия местообитания на този вид, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия не е изпълнило задълженията си по тези разпоредби.
- 2) Осъжда Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 63, 27.2.2017 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 18 октомври 2018 г. — Gul Ahmed Textile Mills Ltd/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

(Дело C-100/17 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Дълпинг — Регламент (ЕО) № 397/2004 — Внос на памучно спално бельо с произход от Пакистан — Запазване на правния интерес)

(2018/C 455/13)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (представители: L. Ruessmann, avocat, J. Beck, Solicitor)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Nix, подпомаган от R. Bierwagen и C. Hipp, Rechtsanwälte), Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland и N. Kuplewatzky)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Gul Ahmed Textile Mills Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 168, 29.5.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 18 октомври 2018 г. — Internacional de Productos Metálicos, SA/ Европейска комисия

(Дело C-145/17 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Дълпинг — Внос на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република или изпратени от Малайзия — Нарушение на Антидълпинговото споразумение, сключено в рамките на Световната търговска организация (СТО) — Отмяна на вече събрани антидълпингови мита — Липса на обратно действие — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Лично засегнато лице — Подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение)

(2018/C 455/14)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Internacional de Productos Metálicos, SA (представители: C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente и A. Monreal Lasheras, abogados)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland, M. França и G. Luengo)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Internacional de Productos Metálicos SA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 195, 19.6.2017 г.

Решение на Съда (трети състав) от 18 октомври 2018 г. (преюдициално запитване от Landgericht München I — Германия) — Bastei Lübbe GmbH & Co. KG/Michael Strotzer

(Дело C-149/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Спазване на правата върху интелектуална собственост — Директива 2004/48/ЕО — Обезщетяване в случай на обмен на файлове в нарушение на авторските права — Интернет връзка, достъпна за членове на семейството на притежателя и — Освобождаване на притежателя на връзката от отговорност, без да е необходимо да се уточнява по какъв начин тя е била използвана от члена на семейството — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 7)

(2018/C 455/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht München I

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bastei Lübbe GmbH & Co. KG

Ответник: Michael Strotzer

Диспозитив

Член 8, параграфи 1 и 2 във връзка с член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество, от една страна, и член 3, параграф 2 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост, от друга, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство — както се тълкува от компетентния национален съд — съгласно което притежателят на интернет връзка, чрез която са извършени нарушения на авторското право посредством обмен на файлове, не може да бъде подведен под отговорност, ако посочи най-малко един член на семейството си, който е имал възможност за достъп до посочената интернет връзка, без обаче да съобщи по-конкретни подробности относно момента и начина на използване на интернет връзката от страна на този член на семейството.

⁽¹⁾ ОВ С 213, 3.7.2017 г.

Решение на Съда (шести състав) от 18 октомври 2018 г. (преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom — Обединеното кралство) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

(Дело C-153/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 168 и 173 — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Сделки по продажба на превозни средства на изплащане — Стоки и услуги, използвани за извършването както на облагаеми, така и на освободени доставки — Възникване и обхват на правото на приспадане — Подлежаща на приспадане част)

(2018/C 455/16)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court of the United Kingdom

Страни в главното производство

Жалбоподател: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Ответник: Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

Диспозитив

Член 168 и член 173, параграф 2, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че от една страна, дори когато общите разходи, отнасящи се до сделки по продажба на движими вещи на изплащане като обсъжданите в главното производство, се отразяват не в сумата на лихвата, дължима от клиента за доставката на салата вещь, тоест облагаемата част от сделката, а в сумата на лихвата, дължима за съставляващата финансиране част от сделката, тоест освободената част от тази сделка, въпросните общи разходи все пак трябва за целите на данъка върху добавената стойност (ДДС) да се смятат за елемент, формиращ цената на доставката на салата вещь, и че от друга страна, държавите членки не могат да прилагат метод за разпределение, при който не се отчита първоначалната стойност на съответната вещь при доставянето ѝ, щом този метод не е годен да гарантира по-точно разпределение от произтичащото от прилагането на основания на оборота критерий.

⁽¹⁾ ОВ С 178, 6.6.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 17 октомври 2018 г. (преюдициално запитване от Supreme Court — Ирландия) — Volkmar Klohn/An Bord Pleanála

(Дело C-167/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Околна среда — Оценка на въздействието на някои проекти върху околната среда — Право на жалба срещу решение за издаване на разрешение — Изискване процедурата да не бъде възпрепятстващо скъпа — Понятие — Прилагане във времето — Директен ефект — Последници за национално решение за присъждане на разноски, което е станало окончателно)

(2018/C 455/17)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court

Страни в главното производство

Жалбоподател: Volkmar Klohn

Ответник: An Bord Pleanála

в присъствието на: Sligo County Council, Maloney and Matthews Animal Collections Ltd

Диспозитив

1) Член 10а, пета алинея от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година, трябва да се тълкува в смисъл, че изискването разходите по някои съдебни производства по въпроси на околната среда да не трябва да правят процедурата възпрепятстващо скъпа, е лишено от директен ефект. При липсата на транспониране на този член от държава членка, националните юрисдикции на същата все пак са длъжни, във възможно най-голяма степен, да тълкуват вътрешното право, считано от изтичането на срока, предоставен за транспонирането на посочения член, по такъв начин, че частноправните субекти да не бъдат възпрепятствани, поради евентуалната финансова тежест, да подават и поддържат пред съдилищата жалби, свързани с приложението на същия член.

- 2) Член 10а, пета алинея от Директива 85/337, изменена с Директива 2003/35, трябва да се тълкува в смисъл, че юрисдикциите на държава членка имат задължение за съответстващо тълкуване, когато се произнасят по разпределянето на разноските в съдебните производства, които са били висящи към датата на изтичане на срока за транспониране на изискването, според което разходите по някои съдебни производства по въпроси на околната среда не трябва да правят процедурата възпрепятстващо скъпа, предвидено в този член 10а, пета алинея, без да се взема предвид датата, на която са направени тези разноски в хода на съответното производство.
- 3) Член 10а, пета алинея от Директива 85/337, изменена с Директива 2003/35, трябва да се тълкува в смисъл, че в спор като разглеждания по главното производство националният съд, който трябва да се произнесе по размера на разноските, има задължението за съответстващо тълкуване, доколкото силата на пресъдено нещо, с която се ползва станалото окончателно решение относно разпределянето на разноските, допуска това — което запитващата юрисдикция трябва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 178, 6.6.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 18 октомври 2018 г. (преюдициално запитване от Commissione tributaria di primo grado di Bolzano — Италия) — Rotho Blaas Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Дело C-207/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща търговска политика — Окончателно антидъмпингово мито върху някои продукти с произход от Китайската народна република — Антидъмпингово мито, което Органът за уреждане на спорове на Световната търговска организация (СТО) е счел за несъвместимо с Общото споразумение за литата и търговията)

(2018/C 455/18)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione tributaria di primo grado di Bolzano

Страни в главното производство

Жалбоподател: Rotho Blaas Srl

Ответник: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Диспозитив

При разглеждането на първия въпрос не се установяват обстоятелства, които могат да засегнат валидността на Регламент (ЕО) № 91/2009 на Съвета от 26 януари 2009 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република, на Регламент за изпълнение (ЕС) № 924/2012 на Съвета от 4 октомври 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 91/2009 или на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/519 на Комисията от 26 март 2015 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република, чийто обхват беше разширен до вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана, изпращани от Малайзия, независимо дали са декларирани с произход от Малайзия, след преразглеждане с оглед на изтичане на срока на действие на мерките съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009.

⁽¹⁾ ОВ С 277, 21.8.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 17 октомври 2018 г. (преюдициално запитване от Supreme Court — Ирландия) — Ryanair Ltd/The Revenue Commissioners

(Дело C-249/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Понятие за данъчнозадължено лице — Холдингово дружество — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Разходи за доставката на консултантски услуги, направени с цел придобиването на акции в друго дружество — Намерение на дружеството приобретател да предоставя услуги по управление на дружеството, което се предвижда да бъде придобито — Непредоставяне на такива услуги — Право на приспадане на ДДС, начислен върху извършените услуги)

(2018/C 455/19)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ryanair Ltd

Ответник: The Revenue Commissioners

Диспозитив

Членове 4 и 17 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, трябва да се тълкуват в смисъл, че предоставят на дружество като разглежданото в главното производство — което възнамерява да придобие всички акции в друго дружество с цел извършването на икономическа дейност, състояща се в предоставянето на последното дружество на облагаеми с данък върху добавената стойност (ДДС) услуги по управление — правото да приспада в пълен размер платения по получени доставки ДДС за направените в рамките на публично предложение за поглъщане разходи за предоставянето на консултантски услуги дори ако се установи, че посочената икономическа дейност не е извършена, при положение че планираната икономическа дейност е единствената причина за тези разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 221, 10.7.2017 г.

Решение на Съда (шести състав) от 18 октомври 2018 г. — Европейска комисия/Румъния

(Дело C-301/17) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Актът за присъединяване от 2005 — Задължения на присъединяващите се държави — Околна среда — Директива 1999/31/ЕО — Член 14, буква б) — Депониране на отпадъци — Закриване на депота, които не са получили разрешение да експлоатират депо — Процедура за закриване и за управление след закриването)

(2018/C 455/20)

Език на производството: румънски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Nicolae и E. Sanfrutos Cano)

Ответник: Румъния (представители: R.-H. Radu, E. Gane, L. Lițu, O.-C. Ichim и M. Chicu, впоследствие C.-R. Cațâr, E. Gane, L. Lițu, O.-C. Ichim и M. Chicu)

Диспозитив

- 1) Като не се е съобразила по отношение на 68-те разглеждани депа за отпадъци със задължението си да вземе всички необходими мерки, за да закрие възможно най-бързо, в съответствие с член 7, буква ж) и член 13 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 29 април 1999 година относно депонирането на отпадъци, депата, които, в съответствие с член 8 от тази директива не са получили разрешение за продължаване на дейността си, Румъния не е изпълнила задълженията си по член 14, буква б) от Директива 1999/31 във връзка с член 13 от същата директива;
- 2) Осъжда Румъния да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 239, 24.7.2017 г.

Решение на Съда (шести състав) от 17 октомври 2018 г. (преюдициално запитване от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Германия) — Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG/Stadt Kempten

(Дело C-425/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Производство, представяне и продажба на тютюневи изделия — Директива 2014/40/ЕС — Забрана за пускане на пазара на тютюн за орална употреба — Понятия „тютюн за дъвчене“ и „тютюн за орална употреба“ — Паста от фино смлян тютюн (Thunder Chewing Tabacco) и порести целулозни пликчета дози с фино нарязан тютюн (Thunder Frosted Chewing Bags)

(2018/C 455/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG

Ответник: Stadt Kempten

В присъствието на: Landesrechtsanwaltschaft Bayern

Диспозитив

Член 2, точка 8 във връзка с член 2, точка 6 от Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че тютюневи изделия, предназначени за дъвчене по смисъла на тези разпоредби, са единствено тютюневите изделия, които не могат същински да се консумират освен с дъвчене, което националният съд следва да определи в зависимост от всички релевантни обективни характеристики на съответните изделия като състава, консистенцията, формата на представяне и евентуално действителната им употреба от потребителите.

⁽¹⁾ ОВ С 347, 16.10.2017 г.

Решение на Съда (осми състав) от 17 октомври 2018 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело C-503/17) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 95/60/ЕО — Фискално маркиране на газьол и керосин — Зареждане на частни плавателни съдове за развлечения)

(2018/C 455/22)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: F. Tomat и J. Tomkin)

Ответник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: S. Brandon, подпомаган от M. Gray, barrister)

Диспозитив

- 1) Като е разрешило използването на маркирани горива за зареждане на частни плавателни съдове за развлечения, дори когато тези горива не подлежат на каквото и да било освобождаване от акциз или облагане с намалена ставка на акциз, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия е нарушило задълженията си по Директива 95/60/ЕО на Съвета от 27 ноември 1995 година относно фискалното маркиране на газьол и керосин.
- 2) Осъжда Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 347, 16.10.2017 г.

Решение на Съда (осми състав) от 17 октомври 2018 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело C-504/17) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията — Директива 2003/96/ЕО — Членове 4 и 7 — Прилагане на минималните данъчни ставки по отношение на моторните горива — Директива 95/60/ЕО — Фискално маркиране на газьол и керосин — Зареждане на частни плавателни съдове за развлечения)

(2018/C 455/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: F. Tomat и J. Tomkin)

Ответник: Ирландия (представители: M. Browne, G. Hodge, J. Quaneу и A. Joyce, подпомагани от F. Callanan, SC и B. Doherty, BL)

Диспозитив

- 1) Като не е гарантирала прилагането на минималните данъчни ставки по отношение на моторните горива по Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно преструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията и като е разрешила използването на маркирано гориво за целите на задвижването на частни плавателни съдове за развлечения, дори когато тези горива не подлежат на каквото и да било освобождаване от акциз или облагане с намалена ставка на акциз, Ирландия не е изпълнила задълженията си съответно по членове 4 и 7 от Директива 2003/96 и по Директива 95/60/ЕО на Съвета от 27 ноември 1995 година относно фискалното маркиране на газьол и керосин.

2) Осъжда Ирландия да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 347, 16.10.2017 г.

Решение на Съда (осми състав) от 18 октомври 2018 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — IBA Molecular Italy Srl/Azienda ULSS n. 3 и др.

(Дело C-606/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки за доставки — Директива 2004/18/ЕО — Член 1, параграф 2, буква а) — Възлагане извън процедура за възлагане на обществена поръчка — Понятие „възлездни договори“ — Понятие за публичноправно образование)

(2018/C 455/24)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: IBA Molecular Italy Srl

Ответници: Azienda ULSS n. 3, Regione Veneto, Ministero della Salute, Ospedale dell'Angelo di Mestre

в присъствието на: Istituto Sacro Cuore Don Calabria di Negrar, Azienda ULSS n° 22

Диспозитив

- 1) Член 1, параграф 2, буква а) от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки, трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „възлездни договори“ включва решението, с което възлагащ орган предоставя пряко на определен икономически оператор, и следователно без провеждане на процедура за възлагане, финансиране, което изцяло е предназначено за производството на продукти, които се предоставят безвъзлездно на различни администрации, освободени от плащане на насрещна престация на въпросния доставчик с изключение на фиксирана сума от 180 EUR на пратка за заплащане на разходите за доставка.
- 2) Член 1, параграф 2, буква а) и член 2 от Директива 2004/18 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която, като приравнява „класифицираните“ частни болници на обществени болници поради включването им в системата за публично планиране на националното здравеопазване, уредено със споразумения ad hoc, различни от обичайните отношения на акредитация с другите частни оператори, участващи в системата за доставка на здравни услуги, ги изключва от националната правна уредба и от правото на Съюза в областта на обществените поръчки, включително когато са натоварени с производството и безплатната доставка на обществените здравни структури на специални продукти, необходими за извършване на здравна услуга в замяна на публично финансиране, предназначено за производството и доставката на тези продукти.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 22.1.2018 г.

Решение на Съда (седми състав) от 18 октомври 2018 г. (преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Словения) — E. G./Republika Slovenija

(Дело C-662/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща европейска система за убежище — Директива 2013/32/ЕС — Член 46, параграф 2 — Жалба срещу решение, с което се отказва статут на бежанец, но се предоставя статут на лице под субсидиарна закрила — Допустимост — Липса на достатъчен интерес, когато статутът на лице под субсидиарна закрила, предоставен от държава членка, предлага същите права и ползи като тези, които се предлагат от статута на бежанец съгласно правото на Съюза и националното право — Значение на личното положение на кандидата при проверката на идентичността на посочените права и ползи)

(2018/C 455/25)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Жалбоподател: E. G.

Ответник: Република Словения

Диспозитив

Член 46, параграф 2, втора алинея от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила трябва да се тълкува в смисъл, че статутът на лице под субсидиарна закрила, получен съгласно законодателство на държава членка като разглежданото в главното производство, не предлага „същите права и ползи като тези, които се предлагат от статута на бежанец съгласно правото на Съюза и националното право“ по смисъла на посочената разпоредба, поради което юрисдикция на тази държава членка не може да отхвърли като недопустима жалба против решение за обявяване за неоснователна на молба за предоставяне на статут на бежанец, но предоставящо статут на лице под субсидиарна закрила, тъй като кандидатът няма достатъчен интерес от продължаване на производството, когато се потвърди, че споменатите права и ползи, предоставени от тези два статута на международна закрила по силата на приложимото национално законодателство, не са действително идентични.

Подобна жалба не може да бъде отхвърлена като недопустима дори ако се констатира, с оглед на конкретното положение на кандидата, че предоставянето на статут на бежанец не би могло да му донесе повече права и ползи, отколкото предоставянето на статут на лице под субсидиарна закрила, тъй като кандидатът не се позовава или все още не се позовава на права, които се получават в рамките на статута на бежанец, но не се получават или се получават в по-ограничена степен в рамките на статута на лице под субсидиарна закрила.

⁽¹⁾ ОВ С 32, 29.1.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 17 октомври 2018 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice, Family Division (England and Wales) — Обединеното кралство) — UD/XB

(Дело C-393/18 PPU) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Член 8, параграф 1 — Компетентност във връзка с родителската отговорност — Понятие „обичайно местопребиваване на детето“ — Изискване за физическо присъствие — Задържане на майката и детето в трета страна против волята на майката — Нарушение на основните права на майката и детето)

(2018/C 455/26)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Страни в главното производство

Ищец: UD

Ответник: XB

Диспозитив

Член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, трябва да се тълкува в смисъл, че дете трябва физически да е присъствало в държава членка, за да може да се приеме, че обичайното му местопребиваване е в тази държава членка по смисъла на посочената разпоредба. В това отношение са без значение обстоятелства като разглежданите в главното производство — ако се допусне, че са доказани — а имено, от една страна, упражняваната от бащата върху майката принуда, поради която майката ражда детето ил в трета държава и пребивава там с детето от раждането му, и от друга страна, нарушаването на основните права на майката или детето.

⁽¹⁾ ОВ С 276, 6.8.2018 г.

Определение на Съда (първи състав) от 27 септември 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Milano — Италия) — FR/Ministero dell'interno — Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano

(Дело C-422/18 PPU) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Общи процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила — Директива 2013/32/ЕС — Член 46 — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 18, член 19, параграф 2, и член 47 — Правото на ефективна правна защита — Решение, с което се отхвърля молба за предоставяне на международна закрила — Национална правна уредба, предвиждаща второинстанционно съдебно производство — Автоматично суспензивно действие, ограничено до обжалването пред първата съдебна инстанция)

(2018/C 455/27)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Milano

Страни в главното производство

Жалбоподател: FR

Ответник: Ministero dell'interno — Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano

в присъствието на: Pubblico Ministero

Диспозитив

Правото на Съюза, и по-конкретно разпоредбите на Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която предвижда производство по обжалване на решение на първоинстанционния съд, с което се потвърждава решение на компетентния административен орган за отказ да се предостави международна закрила, без обаче да го придружи с автоматично суспензивно действие, но която позволява на съда, произнесъл това съдебно решение, да разпореди по искане на заинтересованото лице спиране на неговото изпълнение след като прецени основателния характер на доводите, изложени във въззивната жалба срещу посоченото първоинстанционно съдебно решение, а не съществуването на опасност от сериозна и неоправилна вреда, която може да бъде причинена на този молител в резултат на изпълнението на това решение.

⁽¹⁾ ОВ С 311, 3.9.2018 г.

Преюдициално запитване от Handelsgericht Wien (Австрия), постъпило на 7 септември 2018 г. — Austrian Airlines AG/MG, NF

(Дело C-566/18)

(2018/C 455/28)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Handelsgericht Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: Austrian Airlines AG

Ответници: MG, NF

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли членове 5 и 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че пътниците на авиокомпания могат да имат право на повече от едно обезщетение по този регламент въз основа на една и съща резервация, когато полетът, към който опериращият въздушен превозвач ги е прехвърлил, е отменен или е закъснял с повече от три часа, в резултат на което обезщетението по член 7 от същия регламент не би било фиксирано, а би зависело от броя на отменените полети или от значимостта на отмените и съответното закъснение?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: как би могло да се съвмести това с принципа, установен в решение на Съда от 19 ноември 2009 г., Sturgeon и др. (C-402/07 и C-432/07) ⁽²⁾, че член 5 от споменатия регламент трябва да се тълкува в смисъл, че пътниците на закъснели полети следва да се приравнят на пътници на отменени полети за целите на прилагането на правилата за обезщетяване, след като в решение от 23 октомври 2012 г., Nelson и др. (C-581/10 и C-629/10) ⁽³⁾, Съдът приема, че продължителността на закъснението над трите часа не се взема предвид при изчисляването на фиксираното обезщетение?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2009:716.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2012:657.

Жалба, подадена на 10 септември 2018 г. от HF срещу решението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 29 юни 2018 г. по дело T-218/17, HF/Парламент

(Дело C-570/18 P)

(2018/C 455/29)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: HF (представител: А. Тумен, avocate)

Друга страна в производството: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Общия съд от 29 юни 2018 г. по дело T-218/17,

Вследствие на което

— да се уважат исканията на жалбоподателя, направени пред първата инстанция и в резултат на това

— да се отмени решението на Европейския парламент от 30 юни 2016 г., с което е отхвърлено неговото искане за съдействие,

— да се осъди ответника да заплати обезщетение за претърпени неимуществени вреди, оценени по справедливост на 90 000 EUR,

— да се осъди ответника да заплати всички съдебни разноски пред двете инстанции.

Основания и основни доводи

— Нарушение на правото на изслушване — нарушение на член 41, параграф 1, буква а) от Хартата,

— Нарушение на член 41, параграф 1 от Хартата — изопачаване на доводите на жалбоподателя — нарушение на задължението за мотивиране от страна на първата съдебна инстанция,

— Нарушение на член 31, параграф 1 от Хартата — нарушение на член 12а, параграфи 1 и 3, и член 24 от Правилника за длъжностните лица.

Освен това жалбоподателят оспорва решението на първоинстанционния съд да отхвърли неговото искане за обезщетение с мотива, че обжалваното решение не е отменено.

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 20 септември 2018 г. — Verbraucherzentrale Berlin eV/DB Vertrieb GmbH

(Дело C-583/18)

(2018/C 455/30)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Жалбоподател: Verbraucherzentrale Berlin eV

Отвeтник: DB Vertrieb GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2, точка 6 от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че обхваща и договори, чрез които търговецът не се задължава пряко да предостави услуга, а потребителят придобива правото при възложени в бъдеще услуги да получи отстъпка от цената?

При утвърдителен отговор на първия въпрос:

- 2) Трябва ли изключването от приложното поле на договори „за услуги за превоз на пътници“ в член 3, параграф 3, буква к) от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите да се тълкува в смисъл, че то се прилага и към положения, при които като насрещна престация потребителят не получава непосредствено транспортна услуга, а по-скоро правото при бъдещи договори за транспортни услуги да получи отстъпка от цената?

⁽¹⁾ Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, 2011 г., стр. 64).

Преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep (Нидерландия), постъпило на 25 септември 2018 г. — AFMB Ltd и др./Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Дело C-610/18)

(2018/C 455/31)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep

Страни в главното производство

Жалбоподател: AFMB Ltd и др.

Отвeтник: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Преюдициални въпроси

- 1) А. Следва ли член 14, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като тези в главните производства нает по трудов договор международен водач на товарен камион следва да се разглежда като част от управляващия моторни превозни средства персонал:
- а. на наелото го на работа транспортно предприятие, на което той на практика е на неограничено разположение за неопределен срок и което упражнява спрямо него фактическа работодателска власт и на практика поема разходите за труд, или
 - б. на предприятието, което формално е сключило с него трудов договор и което съгласно споразумение с транспортното предприятие по буква а) му изплаща трудово възнаграждение и поради това заплаща и дължимите социалноосигурителни вноски в държавата членка, в която се намира седалището на това предприятие, а не в държавата членка, в която се намира седалището на посоченото в буква а) предприятие, или
 - в. на предприятието по буква а), но също и на предприятието по буква б)?

- Б. Следва ли член 13, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 883/2004⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като тези в главните производства за работодател на международен водач на товарен камион, в качеството му на лице, наето по трудов договор, следва да се счита:
- а. наелото го на работа транспортно предприятие, на което той на практика е на неограничено разположение за неопределен срок и което упражнява спрямо него фактическа работодателска власт и на практика поема разходите за труд, или
 - б. предприятието, което формално е сключило с него трудов договор и което съгласно споразумение с транспортно предприятие по буква а) му изплаща трудово възнаграждение и поради това заплаща и дължимите социалноосигурителни вноски в държавата членка, в която се намира седалището на това предприятие, а не в държавата членка, в която се намира седалището на посоченото в буква а) предприятие, или
 - в. както предприятието по буква а), така и предприятието по буква б)?
- 2) В случай че при обстоятелства като тези в главното производство за работодател се счита предприятието, посочено във въпрос 1А, буква б) и във въпрос 1Б, буква б),

прилагат ли се — изцяло или частично — специалните условия, при които работодатели като агенциите за временна заетост, и други посредници могат да се позоват на предвидените в член 14, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 и в член 12 от Регламент (ЕО) № 883/2004 изключения от принципа, че заетото лице се подчинява на законодателството на държавата, в която то осъществява дейност, и в случаите по главните производства в съответствие с целите за прилагането на член 14, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 и на член 13, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 883/2004?

- 3) В случай че при обстоятелства като тези в главните производства предприятието по въпрос 1А, буква б) и по въпрос 1Б, буква б) не се счита за работодател и отговорът на въпрос 2 е отрицателен,

описват ли изложените в представения акт за преюдициално запитване факти и обстоятелства случай злоупотреба с правото на Съюза и/или с правото на ЕАСТ? При утвърдителен отговор на този въпрос, какви са последиците от това?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността; член 14, параграф 1, буква а) и член 14, параграф 2, буква а) (ОВ L 149, 1971 г, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност; член 12, член 13, параграф 1, буква а) и член 13, параграф 1, буква б) (ОВ L 166, 2004 г, стр. 1 Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82).

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia de Albacete (Испания), постъпило на 2 октомври 2018 г. — Кредитополучатели/Globalcaja S.A.

(Дело C-617/18)

(2018/C 455/32)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia de Albacete

Страни в главното производство

Ищци: Кредитополучатели

Ответник: Globalcaja S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Изключва ли „необвързващото действие“ по член 6, параграф 1 от Директива 93/13⁽¹⁾ възможността продавачът или доставчикът и потребителят да смекчат с частноправно споразумение клауза, която не отговаря на изискването за съставяне на ясен и разбираем език по член 4, параграф 2, чрез намаляване на минималния лихвен процент по тази клауза или чрез заместването ѝ с друга клауза, която е по-малко неблагоприятна за потребителя?

Променя ли се отговорът на този въпрос, ако смекчаването е част от сключено между потребител и продавач или доставчик споразумение, чиято цел е именно спорът относно евентуалната липса на прозрачност на неиндивидуално договорена клауза, включена в предходен договор между тях, да бъде решен извънсъдебно?

- 2) Трябва ли член 4, параграф 2 от Директива 93/13 да се тълкува в смисъл, че понятията „основ[ен] предмет на договора“ и „съответствие[...] [между] цената и възнаграждението, от една страна, [и] [...] доставените стоки или предоставените услуги, от друга“ обхващат две клаузи, включени в неиндивидуално договорено споразумение между продавач или доставчик и потребител, с които, от една страна, се смекчава включена в предходен договор между тях клауза — чрез заместването ѝ с друга, по-малко неблагоприятна за потребителя — а от друга страна, потребителят се отказва от правото си да предявява претенции по съдебен или извънсъдебен ред във връзка с евентуалната липса на прозрачност на тази клауза и произтичащите от тази липса на прозрачност последици?
- 3) Ако отговорът на предходния въпрос е утвърдителен, трябва ли член 4 от Директива 93/13 да се тълкува в смисъл, че „характерът на стоките или услугите, за които е сключен договорът“ и „[...] всички обстоятелства, довели до сключването му, към момента на самото сключване“ могат да се отчитат при извършването на преценката за неравноправност само на клаузи, които не се отнасят до основния предмет на договора? Или обратно, могат ли същите тези критерии да се отчитат при извършването на преценката за прозрачност на клаузи, които се отнасят до основния предмет [на договора по] член 4, параграф 2?
- 4) Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен, съвместима ли е с член 4, параграф 2 от Директивата — по-конкретно по отношение на произтичащите от него изисквания за съставяне на ясен и разбираем език и за прозрачност — национална съдебна практика, съгласно която при неиндивидуално договорено споразумение между продавач или доставчик и потребител, с което се смекчава прилагането на клауза, включена в предходен договор между тях, не е необходимо продавачът или доставчикът да уведомява потребителя за евентуалната липса на прозрачност на тази клауза, тъй като според същата национална съдебна практика критериите за липса на прозрачност са ноторно известни?
- 5) Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен, трябва ли член 4, параграф 2 от Директивата да се тълкува в смисъл, че отказ на потребителя да предявява по съдебен или извънсъдебен ред претенции във връзка с евентуалната липса на прозрачност на неиндивидуално договорена клауза отговаря на изискването за „съставяне на ясен и разбираем език“ само ако продавачът или доставчикът е уведомил предварително потребителя за конкретните права, от които той се отказва, и по-специално за конкретната сума, която се отказва да претендира?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване от Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Португалия), постъпило на 5 октомври 2018 г. — Nelson Antunes da Cunha, Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

(Дело C-627/18)

(2018/C 455/33)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Страни в главното производство

Жалбоподател: Nelson Antunes da Cunha, Lda

Ответник: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Преюдициални въпроси

- 1) Прилага ли се давностният срок за упражняване на правомощията за възстановяване на помощ, предвиден в член 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/1589 ⁽¹⁾ на Съвета от 13 юли 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз, само за отношенията между Европейския съюз и държавата членка, адресат на решение за възстановяване на помощи, или и за отношенията между посочената държава и подателя на възражение, в качеството му на бенефициер на помощ, обявена за несъвместима с общия пазар?

- 2) В случай че се установи, че посоченият срок е приложим към отношенията между държавата членка, адресат на решение за възстановяване на помощи, и бенефициера на помощ, обявена за несъвместима с общия пазар, трябва ли да се приеме, че този срок се отнася само до фазата на производството или и до изпълнението на решението за възстановяване?
- 3) В случай че се установи, че посоченият срок е приложим към отношенията между държавата членка, адресат на решение за възстановяване на помощи, и бенефициера на помощ, обявена за несъвместима с общия пазар, трябва ли да се приеме, че този срок се прекъсва с всяко действие във връзка с неправомерната помощ, извършено от Комисията или от държава членка, макар бенефициерът на подлежащата на възстановяване помощ да не е бил уведомен за него?
- 4) Допуска ли член 16, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 г., и по-конкретно принципите на ефективност и несъвместимост на държавните помощи с единния пазар прилагането на по-кратък давностен срок от определения в член 17 от Регламента, като предвидения в член 310, параграф 1, буква d) от Гражданския кодекс за лихвите, начислявани върху подлежащата на възстановяване помощ?

⁽¹⁾ ОВ L 248, 2015 г., стр. 9.

Преюдициално запитване, отправено от Софийски градски съд (България) на 8 октомври 2018 година — EN, FM, GL / Райанеър Дезигнейтид Активити Къмпъни

(Дело C-629/18)

(2018/C 455/34)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски градски съд

Страни в главното производство

Ищци: EN, FM, GL

Ответник: Райанеър Дезигнейтид Активити Къмпъни

Преюдициален въпрос

Допустимо ли е по реда на чл. 25 от Регламент (ЕС) 1215/2012 ⁽¹⁾ г. на Европейския парламент и на Съвета да се учреди изборна подсъдност чрез споразумение, сключено преди възникване на спора, за разглеждане на искове, основани на Регламент (ЕО) 261/2004 ⁽²⁾ г. на Европейския парламент и на Съвета относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела
ОВ 2012, L 351, стр. 1

⁽²⁾ ОВ 2004, L 46, стр. 1; Специално българско издание: глава 7, том 12, стр. 218

Преюдициално запитване, отправено от Окръжен съд — Видин (България) на 17 октомври 2018 година — „Корпоративна търговска банка“ АД, в несъстоятелност / „Елит Петрол“ АД

(Дело C-647/18)

(2018/C 455/35)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Окръжен съд — Видин

Страни в главното производство

Ищец в главното производство: „Корпоративна търговска банка“ АД

Ответник в главното производство: „Елит Петрол“ АД

Преюдициални въпроси

1. i) Дали защитената в чл. 2 от ДЕС ценност „правова държава“ следва да се тълкува в смисъл, че националният законодател е длъжен при приемането на законите в държава членка да се подчинява на правните принципи и критериите, които характеризират „правовата държава“, развити и посочени в практиката на Съда на Европейския съюз и в Съобщение на Европейската комисия до Европейския парламент и Съвета относно нова уредба на ЕС за укрепване на принципите на правовата държава от 11.3.2014 г., Страсбург?
- ii) Следва ли ценността „правова държава“, закрепена в чл. 2 ДЕС и принципите, на които същата се основава: законност, правна сигурност, независим и ефективен съдебен контрол със зачитане на основните права и равенство пред закона, да се тълкуват в смисъл, че не допускат приемане на националноправна разпоредба като § 5 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за банковата несъстоятелност, която извънредно преурежда обществените отношения, свързани с вписването на обезпечения в публичните регистри в полза на конкретен частноправен субект? В конкретния случай националната норма с обратна сила прогласява, че вписаните в регистрите заличавания на обезпечения, учредени в полза на „КТБ“ АД/н/, са нищожни и създава правна несигурност, като повелява, че смятаните за заличени обезпечения са противопоставими от „КТБ“ АД/н/ на всяко трето лице по силата на закона, независимо от това, че задълженията, за които са учредени тези обезпечения, са погасени.
- iii) Съдът се нуждае от тълкуване, може ли директно да се позове и приложи чл. 2 от ДЕС, ако установи, че начинът, по който националната разпоредба на § 5 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за банковата несъстоятелност преурежда с обратна сила правните последици от вписванията на обезпечения в публичните регистри в полза на „КТБ“ АД/н/, нарушава ценността „правова държава“ и горепосочените принципи, на които същата се основава?
- iv) Кои са критериите и условията, които националният съдия следва да приложи, когато извършва тълкуване дали ценността „правова държава“ по чл. 2 ДЕС допуска приемане на национална разпоредба като § 5 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за банковата несъстоятелност?
- v) Чл. 67, параграф 1 ДФЕС, съгласно който съюзът представлява пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което се зачитат основните права и различните правни системи и традиции на държавите членки, следва ли да се тълкува в смисъл, че не допуска националноправни норми, които да създават несигурност в гражданския и търговски оборот, както и такива, които предreshават изхода по висящи правни спорове?

2. i) Съдът се нуждае от разяснение дали приложимите разпоредби на чл.7, параграф 2, буква „з“ и чл. 8 от Регламент (ЕС) № 2015/848 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. във връзка с чл. 2 от ДЕС относно производството по несъстоятелност могат да се тълкуват систематично във връзка с основните права по чл. 17, параграф 1, чл. 20 и чл. 47, параграф 2 от Хартата?
- ii) Ако се приеме, че посочените разпоредби на правото на ЕС следва да бъдат тълкувани във връзка с правата по Хартата, то допустимо ли е прилагането на правата в производство по несъстоятелност, образувано в държава — членка, и дали визираната в тях защита следва да бъде тълкувана в смисъл, че не допуска национална норма, която извънредно преурежда обществените отношения в полза на конкретно посочен от законодателя кредитор на несъстоятелността с обратна сила?
- iii) Разпоредбите на чл. 7, параграф 2, буква „з“ и чл. 8 от Регламент (ЕС) № 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно производството по несъстоятелност, тълкувани във връзка с правата по чл. 17, параграф 1, чл. 20 и чл. 47, параграф 2 от Хартата изключват ли прилагането на национална правна норма, с която ретроактивно се прогласяват вписаните в регистрите заличавания на обезпечения на „КТБ“ АД/н/ за нищожни, а „възкръсналите“ в полза на „КТБ“ АД/н/ обезпечения за ех lege противопоставими на всяко трето лице, така че да се засегнат правата на останалите кредитори и да се промени редът, по който се удовлетворяват в производството по несъстоятелност?
- iv) Разпоредбата на чл. 7, параграф 2, буква „з“ от Регламент (ЕС) № 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно производството по несъстоятелност може ли да се тълкува във връзка с правата по чл. 17, параграф 1, чл. 20 и чл. 47, параграф 2 от Хартата в смисъл, че не допуска в образувано производство по несъстоятелност да се приемат под условие вземания на конкретно визиран от законодателя кредитор („КТБ“ АД /н/), ако към момента на предявяването им, вземанията на този кредитор са погасени изцяло чрез прихващане и има висящи съдебни спорове за отмяна на прихващанията, които не са приключили? Ако условието, под което същият кредитор предявява вземанията си в несъстоятелността, е прихващанията, с които са погасени вземанията му, да бъдат обявени от националния съд за недействителни, то допуска ли правото на справедлив съдебен процес по чл. 47, параграф 2 от Хартата норма на националното законодателство, която с обратна сила променя предпоставките за валидно извършване на прихващанията, като по този начин предрешава изхода на висящите съдебни спорове за отмяна на прихващанията, респективно приемането на вземането в производството по несъстоятелност?
- v) Съдът се нуждае от тълкуване може ли директно да се позове и приложи разпоредбите на чл. 7, параграф 2, буква „з“ и чл.8 от Регламент (ЕС) № 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с разпоредбите на чл. 17, параграф 1, чл. 20 и чл. 47, параграф 2 от Хартата, ако установи, че нормите на националното законодателство, които служат, като основание за приемане на вземането на „КТБ“ АД/н/ под условие и/или обуславят събдването на условието, под което е предявено вземането, противоречат на норми от правото на ЕС.
3. Дали разпоредбата на чл. 77 от Директива 2014/59/ЕС ⁽²⁾ следва да се тълкува в смисъл, че не допуска прилагането на национален закон, който с обратна сила променя предпоставките за извършване на прихващане на насрещни вземания и задължения с кредитна институция, която е в производство за възстановяване или реструктуриране, с което националният закон предрешава изхода на висящи съдебни спорове за отмяна на извършените прихващания с такава кредитна институция?

⁽¹⁾ ОВ 2015, L 141, стр. 19

⁽²⁾ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета текст от значение за ЕИП ОВ 2014, L 173, стр. 190

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 8 октомври 2018 г. — ZF/Комисия

(Дело T-605/18)

(2018/C 455/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZF (представител: J.-N. Louis, avocat)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Комисията от 30 ноември 2017 г., с което се определя пенсията на жалбоподателя с обратна сила от 6 март 2015 г. и решението от 31 януари 2018 г., с което се иска възстановяването на суми, за които се твърди, че са платени неоснователно;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е изведено от незаконосъобразност на акт, с който се предоставят субективни права, доколкото пенсията на жалбоподателя е определена при постъпването му на служба в ЕСВД на 1 октомври 2011 г. при условията на член 15, параграф 1 от Условия за работа на другите служители на Европейския съюз. Затова жалбоподателят счита, че или това решение е законосъобразно и не е могло да бъде оттеглено, или то е било незаконосъобразно и е могло да бъде оттеглено само в разумен срок.
2. Второто основание е изведено от грешка в прилагането на правото, с довода, че решението за назначаване на жалбоподателя като срочно наето лице в степен AD12, стъпка 8, със старшинство при класирането му в стъпка към 1 ноември 2007 г., е било законосъобразно решение и е било в съответствие с договора между страните и не е могло правомерно да бъде оттеглено и заменено с решение, прилагащо корекционен коефициент, водещ до чувствително намаляване на възнаграждението на жалбоподателя.
3. Третото основание е изведено от явна грешка, която била допусната от Комисията в решението ѝ, че жалбоподателят е работил на длъжност, съответстваща на длъжността началник на сектор.
4. Четвъртото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, доколкото обжалваните решения са опорочени от липсата на каквито и да било относими мотиви.
5. Петото основание, изведено от нарушение на член 85 от Правилника на длъжностните лица на Европейския съюз, с мотива, че жалбоподателят не е могъл да бъде информиран за евентуална нередовност на решението, с което се определят неговите права при постъпването му на длъжност в ЕСВД.

Жалба, подадена на 9 октомври 2018 г. — ZR/EUIPO

(Дело T-610/18)

(2018/C 455/37)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: ZR (представители: S. Rodrigues и A. Blot, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на конкурсната комисия от 1 декември 2017 г., с което жалбоподателят не се включва в „резервния списък“, тоест в базата данни с успешните кандидати от конкурс на общо основание EUIPO/AD/01/17 — AD 6 — администратори в областта на интелектуалната собственост;
- доколкото е необходимо, да отмени решението на конкурсната комисия от 7 март 2018 г., с което се отхвърля подадената от жалбоподателя молба за преразглеждане;
- доколкото е необходимо, да отмени решението на изпълнителния директор на EUIPO от 27 юни 2018 г., което му е съобщено на 29 юни 2018 г., с което се отхвърля подадената от жалбоподателя жалба по административен ред;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на членове 27 и 29 от Правилника за длъжностните лица и на член 1, букви а) и в) от Приложение III към този правилник.
2. Второто основание е изведено от нарушение на член 30 от Правилника на длъжностните лица и от член 3 от приложение III към този правилник, както и от член 3 от приложение III към обявлението за конкурса („Общи правила, приложими към конкурсите на общо основание“).
 - В това отношение жалбоподателят се твърди, че са допуснати нередности при определянето на членовете на конкурсната комисия.
 - По-нататък жалбоподателят изтъква липсващата публикация на решенията за назначаване на конкурсната комисия и на имената на нейните членове.
 - Жалбоподателят се позовава на неравно представяне на комитета на персонала и на назначаващия орган в състава на конкурсната комисия.
 - Жалбоподателят се позовава също така на неравно представяне в конкурсната комисия с оглед осигуряването на баланса между половете.
 - Накрая във връзка с това основание жалбоподателят изтъква нарушение на принципа на стабилност и приемственост в състава на конкурсната комисия.
3. Третото основание е изведено от нарушение на принципа на равно третиране.

4. Четвъртото основание е изведено от твърдения за очевидна грешка в преценката, от нарушение на задължението за мотивирани и от липса на прозрачност.
- Жалбоподателят твърди, че конкурсната комисия пропуснала определени факти, като в това отношение се позовава на направената от комисията оценка на компетентностите съгласно описанието в обявлението за конкурса.
 - Жалбоподателят твърди, че определени резултати, отразени в паспорта на неговите компетентности, не съответстват на обявлението за конкурса и се оплаква от липсата на прозрачност в това отношение.
 - Жалбоподателят също така се оплаква, че паспортът на компетентностите му съдържа противоречиви изявления.

Жалба, подадена на 9 октомври 2018 г. — Pharmaceutical Works Polpharma/ЕМА

(Дело T-611/18)

(2018/С 455/38)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Pharmaceutical Works Polpharma S.A. (Старогард Гдански, Полша) (представители: M. Martens, N. Carbonnelle, lawyers и S. Faircliffe, solicitor)

Ответник: Европейска агенция по лекарствата (ЕМА)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската агенция по лекарствата (ЕМА) от 30 юли 2018 г., с което не се заверява искането на жалбоподателя да му бъде издадено разрешение за пускане на пазара на Dimethyl Fumarate Polpharma, генеричен вариант на Tecfidera;
- да осъди ЕМА да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага едно-единствено основание.

С обжалваното решение се постановява отказ да бъде заверено подаденото от жалбоподателя искане на жалбоподателя да му бъде издадено разрешение за пускане на пазара на Dimethyl Fumarate Polpharma, като се вземат предвид твърденията, че референтният продукт се ползвал от уредбата за защита на данните.

Срещу решението за предоставяне на разрешение за пускане на пазара на референтния медицински продукт е отправено възражение за незаконосъобразност на основание на член 277 ДФЕС, тъй като в това решение погрешно е достигнато до изричното заключение, що се отнася до продуктовете различия с Fumaderm за целите на „общото разрешение за търговия“. С единственото изложено основание жалбоподателят твърди, че възражението за незаконосъобразност е допустимо и основателно, а изложените в обжалваното решение мотиви, въз основата на които не се заверява искането на жалбоподателя да му бъде издадено разрешение за търговия, не били законно допустимо по член 296 ДФЕС.

Жалба, подадена на 8 октомври 2018 г. — Diesel/EUIPO — Sprinter megacentros del deporte (D)

(Дело T-615/18)

(2018/C 455/39)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Diesel SpA (Бреганц, Италия) (представител: A. Parassina, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Sprinter megacentros del deporte, SL (Елче, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз D — заявка за регистрация № 11 404 019

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 3 август 2018 г. по преписка R 2657/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на правило 22, точка 3 от Регламент № 2868/95,
- Нарушение на член 47, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 72, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 15 октомври 2018 г. — ZI/Комисия

(Дело T-618/18)

(2018/C 455/40)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZI (представител: J.-N. Louis, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Комисията, с което се отказва осигуряването на съпруга на жалбоподателката по Общата здравноосигурителна схема (ОЗОС);
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага едно-единствено основание, изведено от незаконността на член 13 от Правилата за здравното осигуряване на длъжностните лица на Европейския съюз, доколкото този член нарушавал член 72 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз като ограничавал неговия обхват.

Жалба, подадена на 22 октомври 2018 г. — E.J. Papadopoulos/EUIPO — Europastry (frīpan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre)

(Дело T-628/18)

(2018/C 455/41)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Viomichania mpiskoton kai eidon diatrofis E.J. Papadopoulos S.A. (Мосхатон-Таврос, Гърция) (представители: С. Chrysanthis, P.-V. Chardalia и А. Vasilogamvrou, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Europastry, SA (Сан Кугат дел Вайес, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „frīpan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre“ — заявка за регистрация № 13 125 265

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 8 август 2018 г. по преписка R 493/2018-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и Europastry, SA — в случай че встъпи в производството, да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета.
-

Жалба, подадена на 23 октомври 2018 г. — ZM и др./Съвет

(Дело T-632/18)

(2018/C 455/42)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: ZM, ZN и ZO (представител: N. de Montigny, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени увреждащите отделните жалбоподатели решения, а именно отказите на ОН да им възстанови разходите за образование за 2017/2018 година, постановени в различна форма според конкретните за всеки от жалбоподателите обстоятелства:
 - било чрез индивидуално решение (и по-точно писмо по електронната поща), което съдържа изричен отказ за възстановяване,
 - било чрез отбелязването „processed“ в профила в Sysper, смятано от жалбоподателя за отказ, тъй като в следващия издаден фиш за заплата през следващия месец (най-рано на 10 число понеже това е датата на изпращане на фишовете за заплата) не е отразено никакво възстановяване на суми или е отразено само възстановяване на пътни разходи,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири основания.

- Първото — нарушение на член 3, параграф 1 от приложение VII към Правилника на длъжностните лица на Европейския съюз и на общите разпоредби за изпълнение, отнасящи се до възстановяването на медицинските разходи, тъй като с възприетото ново тълкувание ответникът нарушил придобити права, оправдани правни очаквания, правната сигурност и принципа на добра администрация.
- Второто — нарушение на правата на детето, на правото на зачитане на семейния живот и на правото на образование.
- Третото — нарушение на принципа за равно третиране и на принципа за недопускане на дискриминация.
- Четвъртото — липса на реално претегляне на интересите на жалбоподателите и незачитане на принципа на пропорционалност, опорочаващи обжалваното решение.

Жалба, подадена на 22 октомври 2018 г. — Rose Gesellschaft/EUIPO — Iviton (TON JONES)

(Дело T-633/18)

(2018/C 455/43)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Rose Gesellschaft mbH (Виена, Австрия) (представител: R. Kornfeld, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Iviton s. r. o. (Прешов, Словакия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „TON JONES“ — заявка за регистрация № 15 109 614

Производство пред EUIPO: производство по възражение/

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 12 юли 2018 г. по преписка R 2136/2017-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да разпореди на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост да продължи производството по възражение, като се откаже от прилагането на изтъкнатото основание за отхвърляне на възражението,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски,
- във всички случаи да не се произнася по съдебните разноски в полза на заявителя.

Изложено основание

- Нарушение на член 15 от Регламент № 207/2009 на Съвета.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG